

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

КУСТОВА АНАСТАСІЯ ВАЛЕРІЇВНА

УДК 821.111-1.09(73)''196''=111

**ТРАВМАТИЧНИЙ ДОСВІД МІГРАНТА С РОМАНІ Х. АЛЬВАРЕЗ
«ЯК ДІВЧАТКА ГАРСІА ВТРАТИЛИ СВОЇ АКЦЕНТИ»**

035- Філологія
035.04 Германські мови та
літератури (переклад включно) - англійська

Автореферат
магістерської роботи на здобуття
ступеня магістра філології

Миколаїв – 2019

Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Роботу виконано на кафедрі англійської філології Чорноморського національного університету імені Петра Могили.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент
СТАРШОВА Оксана Олександрівна,
завідуюча кафедри англійської філології,
Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Захист відбудеться 26 червня 2019 р. о 10⁰⁰ годині на засіданні атестаційної комісії Чорноморського національного університету імені Петра Могили (54003, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10).

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Імміграція в США є основним джерелом зростання населення і культурних змін протягом більшої частини історії країни. Сполучені Штати Америки з другої половини ХХ ст. зазнали нечуваного напливу іммігрантів. Це стало наслідком процесу лібералізації імміграційної політики США, що базувався на положеннях “Закону про імміграцію” від 1965 р. та істотно змінив імміграційну палітру. Латиноамериканська діаспора є найбільшою групою мігрантів до Сполучених Штатів. А, наприклад, Домініканські американці - п'ята за величиною латиноамериканська група в США.

Домініканські американці є американцями, у яких є повне або часткове походження з Домініканської Республіки. Хоча їх еміграція почалася в шістнадцятому столітті, тисячі домініканців пройшли через ворота острова Еліс в ХІХ і на початку ХХ століття. Новий міграційний рух до Сполучених Штатів почався в 1960-х після падіння режиму Трухільо. У 2010 було приблизно 1,41 мільйона чоловік домініканського походження в США.

Питанням міграції цікавилось багато науковців, в тому числі й Вороб'єва О. Д, Дебора Маккензі, Куліков О.М.

Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти, перший роман Хулії Альварес, був опублікований в 1991 році, і незабаром став широко відомий. Це перший великий роман, написаний домініканською авторкою англійською мовою. В основному, це дуже особистий роман, книга деталізує теми культурної гібридизації та боротьби постколоніальної Домініканської Республіки. Хулія висвітлює інтеграцію латиноамериканських іммігрантів до американської мейнстріму і показує, що ідентичність може бути глибоко вплинута на гендерні, етнічні та класові відмінності.

Вона використовує свій власний досвід, щоб проілюструвати глибокі культурні контрасти між Карибськими островами і Сполученими Штатами.

Актуальність теми зумовлена тим, що негативний міграційний досвід зробив свій вплив на авторку переселенку з Домінікани до США Хулію Альварес, який вона змалювала в своєму романі. У романі «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти» Х. Альварес веде розповідь в зворотному хронологічному порядку і розповідає про життя дівчаток від дорослого життя до дитинства, тож ми можемо зазначити, що текст володіє чіткими якостями роману bildungsroman.

Описуючи більш ніж тридцять років життя чотирьох сестер, ця історія починається з дорослого життя в Сполучених Штатах і закінчується їх

дитинством в Домініканській Республіці, з якої сім'я була змушена втекти через опозицію батька до диктатури Рафаеля Трухільо.

Основні теми роману включають в себе аккультурацію та досягнення культурної ідентичності. Вона має справу з безліччю труднощів імміграції, малює яскраву картину проблем з асиміляцією, відчуттям дезорієнтованості та плутанини з ідентичністю, якими страждає сім'я Гарсія, оскільки вони вирвані із звичайного життя і змушені починати нове життя в Нью Йорку.

Текст твору складається з п'ятнадцяти взаємопов'язаних оповідань, кожне з яких фокусується на одній з чотирьох дочок, а в деяких випадках і на сім'ї Гарсія в цілому. Хоча ми можемо зазначити, що в тексті є особливий акцент на характері Іоланди, який, нібито, є водночас і героєм, і альтер-его автора.

Об'єкт дослідження – особливості Домініканської міграції на основі роману Х.Альварес «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти».

Предмет дослідження - Проблема пошуку ідентичності та «міграційної травми» домініканського мігранта в названому романі.

Мета полягає в пізнанні досвіду домініканського переселення в США через призму роману Х. Альварес «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти».

Зазначена мета передбачає вирішення таких завдань:

- 1.Розглянути теорію травми та проблему пошуку ідентичності;
- 2.Проаналізувати поняття «Домініканський американець», історію та причини міграції Домініканської нації;
- 3.Дослідити травматичний досвід міграції в американській літературі;
- 4.Виявити та проаналізувати досвід домініканського мігранта в романі «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти».

Протягом дослідження виникала необхідність застосування таких методів , як: біографічний метод (досвід міграції автора та вплив цих подій на подальшу творчість письменниці), культурно-історичний метод (який спрямований на пошук контекстів домініканської міграції та її впливу на культуру країни), метод мікроаналізу (спрямований на дослідження окремих уривків твору).

Вперше українське літературознавство звертається до особливостей домініканської міграції до Сполучених Штатів, а також творчості сучасної домініканської авторки Хулії Альварес, у цьому полягає **новизна дипломної роботи**.

Практичне значення роботи передбачає можливість застосування її результатів в спецкурсах з літератури та лінгвістики. Одержані результати можуть використовуватись в науково-навчальній роботі студентів при написанні курсових і дипломних робіт.

Структура дипломної роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів , висновку та списку використаних джерел.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **Вступі** дається загальна характеристика роботи, обґрунтовується актуальність і наукова новизна обраної теми, аналізується стан її розробки, визначаються мета, завдання, об'єкт, предмет дослідження, його теоретико-методологічні засади, вказується практична цінність дослідження, містяться відомості про структуру, зміст й обсяг магістерської роботи.

Перший розділ роботи «Домініканська міграція до Америки» містить чотири підрозділи. У *підрозділі 1.1. «Міграція в США та література в контексті міграційних процесів.»* було описано історичні причини великої міграції з різних країн до США в ХХ столітті. Було представлено ставлення Сполучених Штатів до масової міграції до країни , і показано, як саме величезний приплив іммігрантів до цієї країни за останнє десятиліття змусив американські системи соціального обслуговування та психічного здоров'я створювати нові послуги для великих груп людей, які потребують допомоги.

Проблеми інтеграції мігрантів в приймаючі суспільства було і є однією з найбільш обговорюваних тем тимчасовості. Разом з тим, будь-який випадок міграції передбачає наявність певних проблем психологічного і соціокультурного характеру, викликаних об'єктивними труднощами адаптації в новому для мігрантів середовищі.

Також, було розглянуто психологічні дослідження травматичного досвіду, як велику частину більш широких вчень про травму. Проводячи розмежування між психологічною та культурною травмами, Н. Смелзер зазначав, що якщо перші «народжуються», то другі - «створюються». Відносно культурної травми він писав: *«Захоплююча або подавляюча подія, яка, як вважається, підриває або пригнічує один або кілька ключових елементів культури або культуру повністю.»* Розгорнутий аналіз специфіки процесу конструювання культурних травм було дано в роботах Дж. Александера. Заслуговує на увагу позиція Р. Айерман, що пропонує

розглядати індивідуальну психологічну травму в контексті її взаємодії з травмами колективними та культурними.

Було виділено як саме міграційні процеси в США сприяли розвитку американської літератури.

У підрозділі 1.2. «Домініканська культура і література .Історія їх становлення.» виділено характерні риси Домініканської культури та літератури. Дали відповідь на питання «Як формувалася культура Домінікани, та що саме сприяло цьому розвитку» Зазначено, що вся Домініканська культура склалася в результаті синтезу багатьох різноманітних традицій. Іспанський вплив, африканські звичаї і сучасні американські віяння - стали основою творчості домініканських поетів і письменників. Родоначальником національної домініканської літератури вважають Хосе Нуньеса де Касереса - поета-неокласициста, автора патріотичних віршів, епіграм і байок. Він був одним з глав руху, який оголосив в грудні 1821 року першу, звану «ефемерною» або «уявною», незалежність країни. Але після захоплення острова ,Фелікс Марія дель Монте - юрист, драматург, журналіст і поет, членом таємної організації «тринітаріїв», що вела боротьбу за звільнення від гаїтянської окупації, в 1844 році, після проголошення незалежності країни, написав перший текст національного гімну.

В середині 20-го століття опальними і засланими з країни літераторами було написано чимало творів, що викривають диктаторський режим Трухільо.

У вигнанні письменники створили книги, що відобразили обурення домініканського народу. Андрес Франсіско Рекена написав роман про розорення селян - «Вороги землі», за яким послідували «Вогненний шлях» і «Кладовище без хрестів», що викривають криваву диктатуру Трухільо.

У сучасну епоху широке міжнародне визнання отримали романи американських письменниць домініканського походження Хулії Альварез. Вона прославилася творами «За часів метеликів» про сестер Мірабаль, які боролися з режимом Трухільо, і твором який я обрала для аналізу «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти».

У підрозділі 1.3. «Домініканський американець. Історія та причини міграції нації » позначено основні причини міграції Домініканського народу до США та їх улаштування в новій для себе країні. У 2010 було приблизно 1,41 мільйона чоловік домініканського походження в США. Домініканські

американці - п'ята за величиною латиноамериканська група в Сполучених Штатах. Майже половина всіх домініканських американців прибула в США в 1990-х, особливо на початку десятиліття. Було визначено, що приблизно 41% домініканських американців живе в одному тільки Нью-Йорку. Вони обрали для себе життя в містечках Бронкс і Манхеттена, Квінс і Бруклін .

У підрозділі 1.4. «Проблема національної ідентичності в літературі»

Було розкрито поняття національної ідентичності. Особливу увагу звернули на проблеми збереження національної ідентичності іммігрантів в новому соціальному середовищі. Особливо гостро стоїть ця проблема в умовах еміграції, де настає криза ідентичності. Мігруючи, знаходячи нові ідентичності, людина все більше прагне до сакралізації національного, того, що надає їй відчуття ґрунту під ногами, почуття культурної вкоріненості.

Теорія національної ідентичності є провідною методологічною ідеєю, що допомагає аналізувати художню літературу на глибоких смислових рівнях, направляє дослідника на фундаментальні питання художньої кодифікації національного буття, національної психології, а також на конкретні питання, пов'язані з осмисленням художньо-мовної майстерності, змісту і сенсу художнього твору .

Поет української діаспори в Канаді Яр Славутич у своїх публіцистичних і наукових працях, відстоюючи позиції чистоти і філігранності мови, казав що письменники - громадяни мови. Вони повинні писати рідною мовою і робити це майстерно. Тільки так можна розвивати і прищеплювати новим поколінням національну духовність установку емігрантам.

У підрозділі 1.5. «Феномен мультикультуралізму в США» розглядається поняття «мультикультуралізм» і конкретно мультикультуралізм в США. Мультикультуралізм став одним з найбільш поширених і спірних понять, що використовується для аналізу спільнот, що характеризуються багатоскладним і етнічним різноманіттям, таких як Канада, Великобританія, Австрія, Швейцарія. Таким чином, було з'ясовано ,що існують кілька варіантів осмислення проблеми мультикультуралізму - канадський, американський, карибський. Науковець А. Шлезінгер вважав, що: «Розвиток мультикультурних моделей в США пов'язано з особливим ставленням американської культури до проблеми регіональної, етнічної, расової ідентифікації, з більш гострим, ніж у інших культурах, протиріччям між потужною прагматичної, раціональної в своїй основі національною

ідеологією і соціо-культурної реальністю країни-експерименту, зазначеної незавершеною завданням національної ідентифікації, принципової негомогенністю і децентралізованістю ».

Другий розділ – «Травматичний досвід мігранта в романі «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти» – складається з чотирьох підрозділів. **Підрозділ 2.1. «2.1.Літературна біографія Хулії Альварес»** проаналізовано творчу та життєву біографію авторки для того ,щоб зрозуміти як саме її мігрантський досвід вплину на написання роману . Хулія Альварес - домінікансько-американська поетеса, прозаїк і есеїст. Вона заробила свою популярність на романах « *Як дівчата Гарсія втратили свої акценти*» (1991), « *У часи метеликів*» (1994) та « *Йо*!» (1997). Її публікації як поетеси включають « *повернення додому*» (1984) та « *Жінка, яку я тримав до себе*» (2004), а також як есеїста автобіографічної збірки « *Щось декларувати*» (1998). Багато літературних критиків вважають її однією з найважливіших письменників Латиноамериканців, і вона досягла критичного та комерційного успіху в міжнародному масштабі. Народившись у Нью-Йорку , вона провела перші десять років свого дитинства в Домініканській Республіці , поки участь батька в політичному заколоті не змусила її сім'ю покинути країну. На багато з творів Альварес впливає її досвід як домініканського мігранта в Сполучених Штатах, і багато уваги приділяється питанням асиміляції та ідентичності. Її культурне виховання як домініканське, так і американське видно в поєднанні особистого і політичного тону в її написанні. Вона відома своїми роботами, які вивчають культурні очікування жінок як в Домініканській Республіці, так і в Сполучених Штатах, а також за суворі дослідження культурних стереотипів. В останні роки Альварес розширила свою тематику роботами, такими як « *В ім'я Саломе* (2000), роман з кубинськими, а не виключно домініканськими персонажами та вигаданими версіями історичних діячів. Хулія Альварес також написала кілька книг для молодших читачів. Її перша книжка з малюнками для дітей була опублікована в 2002 році. З її біографії, ми дізналися, що це дуже особистий роман, книга деталізує теми культурної гібридизації та боротьби постколоніальної Домініканської Республіки. Хулія висвітлює інтеграцію латиноамериканських іммігрантів

до американської мейнстриму і показує, що ідентичність може бути глибоко вплинута на гендерні, етнічні та класові відмінності.

Вона використовує свій власний досвід, щоб проілюструвати глибокі культурні контрасти між Карибськими островами і Сполученими Штатами.

У *підрозділі 2.2. «Пошук ідентичності в романі Хулії Альварес «How the Garcia girls lost their accents» на прикладі Йоланди»* було розглянуто проблеми втрати свого «Я» і пошуку своєї нової ідентичності на прикладі Йоланди. Сім із п'ятнадцяти сюжетів роману зосереджені на Йоланді. Вона третя дочка сім'ї Гарсія, яка намагається знайти власну ідентичність повертаючись до своєї країни. Крім того, роман зображує конфлікт між першим і другим поколінням іммігрантів. Карлос і Лаура Гарсія хочуть зберегти їх власну культуру і не хочуть, щоб їхні дочки повністю американізувалися.

На початку роману Йоланда відвідує свою країну, Домініканську Республіку, в перший раз за п'ять років.

Вона стверджує, що її кузени і тітки, ймовірно, побачили її як *«місіонера, як одну з тих дівчат Корпусу Миру, які дуже відкриті світові»*. Замість цього, її тітки вітають її, кажучи: *«Ласкаво просимо на ваш маленький острів»*, і кузени вітають її з хором *“Ось вона, Міс Америка”*. Таким чином, Йоланда представляє *«простий факт, що вона жила в США, країні мрії її кузенів»*. Вона відчуває себе невпевнено і відчужено від інших родичів.

Йоланда бере на себе роль незалежної американської жінки, яка хоче покладатися себе. Крім того, вона згадує свою розмову з поетом, який *«стверджував, що неважливо, скільки всього втрачено, в гущі якоїсь глибокої емоції все одно повертаєшся до рідної мови»* Йоланда - це *«розділене я»*, яке також підкреслюється в розділі *«Всі чотири дівчини»*, коли її бойфренд Кліфф стверджує, що *«іноді, він «відчуває себе спійманим» між жіночною лібералкою і католицькою сеньорітою»*. Крім того, її різні псевдоніми підкреслюють розділену ідентичність Йоланди.

Щодо роману Альварес, Йоланда та її сестри представляють друге покоління, яке бунтує проти бажання батьків і починають пристосовуватися до *«американського підліткового хорошого життя»*.

Проте батьки Йоланди не хочуть *“lose their girls to America”* і відправляють всіх чотирьох дівчаток на острів на все літо.

Колір шкіри та іноземні акценти забезпечують найбільш очевидні підказки ідентичності, оскільки їх легко розпізнати і важко або неможливо

видалити. Крім того, вони являють собою незаперечні знаки приналежності людини і одночасно відсторонення від даної культурної і ціннісної системи. У випадку з іммігрантами, коли вони говорять на мові, їх акцент часто сприяє розмежуванню їхнього місця в сфері культурного переміщення Америки. Вони змушені рухатися в проміжку між собою, що визначатиме їхню долю.

У підрозділі 2.3. «Пошук свого місця та ідентичності в романі Хулії Альварез «How the Garcia girls lost their accents» на прикладі сім'ї Гарсія» розглядається як саме вся сім'я Гарсія переживає міграцію та як кожен з них намагається знайти своє місце в новій країні. Як іммігранти, дівчатка Гарсія проходять початковий момент конфронтації між двома різними культурними системами і подальшим відчуженням від нового світу, який представляє Америка, і старого світу, який вони залишили. Потім – відхід від їх коріння і відмова від їхньої країни походження. У цей період плутанини вони не можуть прийняти свою неприродну ідентичність, чия концепція, як вважає Давид Палумбо-Лю, є *«закріпленим поглядом домінуючого Іншого»* і виникає фрагментація самого себе.

На відміну від більшості іммігрантів, сім'я Гарсія не прибуває до Америки, шукаючи нового початку, а за-для тимчасового притулку проти політичного режиму. Як члени правлячого класу в Домініканській Республіці світ, з якого вони прибули часто сприймається як стійкий і спокійний, світ привілеїв і ізоляції від зовнішньої бідності. На острові їх ідентичність зберігається в тому самому факті, що вони носять певне прізвище, єдине згадування якого викликає повагу і переважне ставлення; *«... визнання, - сказала б їхня мати, - автоматично прийшло до неї в стару країну від того, щоб бути де ла Торре»*. кінець своєї подорожі, *«... тільки секонд-хенд, оренда» будинків в одному католицькому районі за іншим, одяг у Round Robin, чорно-білий телевізор»* І так їхній початковий досвід приймаючої країни неминуче пов'язаний з бажанням повернутися до своєї батьківщини, або подібно Карлі, молиться Богу про те, щоб повернули їх додому в день, коли вони святкують свій перший рік в Америці.

У результаті, не всі члени родини змогли в повній мірі віднайти свою ідентичність та зайняти місце в новій для себе країні. Особливо Йоланда не до кінця відкрила себе и змогла розібратися зі своїми почуттями та повернулася на острів бажанням віднайти свою ідентичність на батьківщині.

ВИСНОВКИ

На меті даної роботи було поставлено вивчення досвіду домініканської міграції до США на основі роману Хулії Альварес «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти». Ми систематизували наукову літературу з питань домініканської міграції до Америки. Також, було проаналізовано досвід саме домініканської міграції в романі «як дівчатка Гарсія втратили свої акценти». Головні проблеми роману включають в себе аккультурацію та досягнення культурної ідентичності.

В тексті рокивається безліч труднощів імміграції, проблема з асиміляцією, відчуттям дізорієнтованості та плутанини з ідентичностями, якими страждає сім'я Гарсія, оскільки вони вирвані з звичайного життя і змушені починати нове життя в Нью Йорку.

Домініканська еміграція до Сполучених Штатів тривала протягом століть. З 1960-х, після падіння диктатури генерала Рафаеля Трухільо, великі хвилі емігрантів повністю транснаціоналізували Домініканську Республіку, метафорично плямуючи її кордон зі Сполученими Штатами. З збільшеною еміграцією домініканські діаспори вирости в нью-йоркській території міста з передмістями, Нью-Джерсі, Бостонської території з передмістями, Південної Флориди і Філадельфії, Пенсильванії / Східної Пенсильванії.

Роман Хулії Альварес: «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти» - розповідає нам про труднощі іммігрантів, які намагаються пристосуватися до чужої країни і культури. Сім'я Гарсія змушена втекти з Домініканської Республіки через Карлоса, який взяв участь у змові проти диктатора Трухільо в 1960-х роках. Коли вони прибувають до Нью-Йорка, кожен член сім'ї повинен знайти свій власний шлях, щоб вписатися в американське суспільство.

Тим не менш, кожна з сімей Гарсія намагається знайти спосіб жити в їхньому новому середовищі, але прагнення Йоланди знайти ідентичність найбільш підкреслено. Сім із п'ятнадцяти сюжетів зосереджені на Йоланді. Вона третя найстарша дочка сім'ї Гарсія, яка намагається знайти власну ідентичність повертаючись до своєї країни.

Крім того, роман зображує конфлікт між першим і другим поколінням іммігрантів. Карлос і Лаура Гарсія хочуть зберегти їх власну культуру і не хочуть, щоб їхні дочки повністю американізувалися.

Авторка твору показала, що білінгвізм є одним з найбільших складних моментів в житті мігрантів. У кінцевому підсумку, за допомогою персонажів

Хулії Альварес "Як дівчата Гарсія втратили свої акценти", розкриває, з чим можуть зіткнутися мігранти, які потрапили в США. Хоча білінгвізм та проблеми ідентифікації є одними з найважливіших проблем для мігрантів, інші проблеми також необхідно брати до уваги, наприклад, місце, де живуть мігранти в США та інші групи меншин, з якими вони живуть, їх соціальний статус і т. д.

Таким чином, в результаті проведеного дослідження, можна зробити висновок, що Домініканці були вимушені пройти через багато труднощів, такими як туга за батьківщиною, втрата становища в суспільстві, проблеми вивчення незнайомої мови, та проблема пошуку власної ідентичності. Але багатьом вдалося знайти себе та своє місце в новій для себе країні. Хулія Альварес через призму роману «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти» показала світові свій досвід домініканського мігранта у Сполучених Штатах Америки і розкрила весь біль та труднощі початку життя «з білого аркуша» в незнайомому суспільстві усіх мігрантів з Домінікани 1950-1960 років.

АНОТАЦІЯ

Кустова А.В. Травматичний досвід міграції в романі Хулії Альварес «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти» – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття ступеня магістра філології за спеціальністю 035-Філологія 035.04 Германські мови та літератури (переклад включно) - англійська. – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2019.

Імміграція в США є основним джерелом зростання населення і культурних змін протягом більшої частини історії країни. Сполучені Штати Америки з другої половини ХХ ст. зазнали нечуваного напливу іммігрантів. Це стало наслідком процесу лібералізації імміграційної політики США, що базувався на положеннях "Закону про імміграцію" від 1965 р. та істотно змінив імміграційну палітру. Латиноамериканська діаспора є найбільшою групою мігрантів до Сполучених Штатів. А, наприклад, Домініканські американці - п'ята за величиною латиноамериканська група в США. Метою роботи є пізнання досвіду домініканської міграції в США та віднайдення нової ідентичності та свого місця в новій країні через призму роману Х. Альварес «Як дівчатка Гарсія втратили свої акценти».

Ключові слова: міграція, Хулія Альварес, ідентичність, Домініканська література 1950-х років.

АННОТАЦИЯ

Кустова А.В. Травматичний опыт міграції в романе Хуліи Альварес «Как девчонки Гарсиа потеряли свои акценты» . - На правах рукописи.

Магистерская работа на соискание степени магистра филологии по специальности 035-Филология 035.04 Германские языки и литературы (перевод включительно) - английский. - Черноморский национальный университет имени Петра Могилы, Николаев, 2019.

Иммиграция в США является основным источником роста населения и культурных изменений на протяжении большей части истории страны. Соединенные Штаты Америки со второй половины XX в. потерпели неслыханного наплыва иммигрантов .Это стало следствием процесса либерализации иммиграционной политики США, базировался на положениях "Закона об иммиграции" от 1965 и существенно изменил иммиграционную палитру. Латиноамериканская диаспора является крупнейшей группой мигрантов в США. А, например, Доминиканские американцы - пятая по величине латиноамериканская группа в США. Целью работы является познание опыта доминиканской миграции в США и поиск новой идентичности и своего места в новой стране через призму романа Х. Альварес «Как девочки Гарсиа потеряли свои акценты».

Ключевые слова: миграция, Хулія Альварес, ідентичність, Доминиканская литература 1950-х годов.

SUMMARY

Kustova A.V. Traumatic migration experience in the novel by Julia Alvarez "How girls Garcia lost their accents". – Manuscript.

The thesis for the Masters Degree in Philology, specialty 035 – Philology 035.04 – German languages and literature (translation included) - English . –Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

Immigration in the United States is a major source of population growth and cultural change for most of the history of the country. United States of America from the second half of the twentieth century. suffered an unprecedented influx of immigrants. This was the result of the process of liberalization of the US immigration policy, based on the 1965 Immigration Act and substantially changed the immigration palette. The Latin American Diaspora is the largest group of migrants to the United States. And, for example, Dominican Americans are the fifth largest Latin American group in the United States. The purpose of the work is to learn the experience of Dominican migration in the United States and find a new identity and place in a new country through the prism of the novel by H. Alvarez "As the girls of Garcia lost their accents."

Key words: migration, Julia Alvarez, identity, Dominican literature of the 1950s.